

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

Dominica Resurrectionis. Scio, quòd Redemptor meus vivit, & in novissimo die de terra surrecturus sum, & rursum circumdabor pelle meâ: & in carne meâ videbo Deum meum, quem visurus sum ego ipse, & ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

Dominica Resurrectionis.

Scio, quòd Redemptor meus vivit, & in novissimo die de terra surrecturus sum, & rursus circumdabor pelle meâ: & in carne meâ videbo Deum meum, quem visurus sum ego ipse, & oculi mei conspecturi sunt, & non alius. Reposita est hæc spes mea in sinu meo.
Iob. 19. v. 25.

1. **C**onsidera, cum S. Job non dicit: *scio, quòd Conditor meus vivit.* sed *Redemptor meus*, ipsum statim ostendere, de quo loquatur. De Christo loquitur, cujus resurrectionem jam tum illi revelatam colligimus pro summo in ærumnis suis solatio. Unde vides eum non dicere duntaxat *Credo*, sed *Scio*, quia majus illi lumen affulsit, quam simplicis fidei omnibus commune. Veruntamen quaecunque fuerit hoc lumen, numquid videtur tibi res planè stupenda audire hominem tot sæculis ante adventum Christi de resurrectione loquentem tali idiomate, quo aptius vix hodie post tot Concilia, & de hoc dogmate facta Decreta, formari posset? Hinc est, quòd equidem de rebus futuris, sed more Prophetico, quasi de præsentibus loquatur. *Scio, quòd Redemptor meus vivit.* & numquid hoc est, de quo meritò jubiles die tam felici, tam fausto? Iterum repete hæc ipsa verba, si ullo modo amas Redemptorem tuum, & dic: *scio, quòd vivit.* Et si vivit titulo tam specioso Redemptoris, utique non vivit amplius vitam laboriosam, inopem, ærumnosam, quam ducebat,

priusquam illam immolaret pro redemptione generis humani. neutiquam: sed vitam vivit penitus beatam, qualis est, quam recuperavit paulò antè suscitatus à morte. Ita est, quasi reversus ex acerrimo conspectu, adhuc servat suas cicatrices. sed cur servat? fortè quòd illas obducere non possit? ideo servat, ut videas, quantus fuerit amor te recuperandi. In eo gloriam suam posuit, in eo gaudium suum, quòd se Redemptorem tuum monstraret, & ideo retinere signa voluit; quasi nec vivere cuperet, nisi ut talis revivisceret. & tu tanto amore redemptus tam parùm illi respondes? *Judicasti Domine causam animæ meæ, Redemptor vitæ meæ.* Thr. 3. v. 58.

2. Considera, ut magis ostenderet se de Christo loqui, sed de Christo resurgente, postquam dixerat: *scio, quòd Redemptor meus vivit*, statim subjunxit grandem istam consequentiam, *& in novissimo die, hoc est, & ideo in novissimo die de terra surrecturus sum*, juxta communem interpretum explanationem. sed quomodo vir tantus ex vita Christi etiam immortalis arguere potuit

potuit propriam resurrectionem? illam arguit equidem ex vita Christi sed resurgens. quia quemadmodum Christus Passione suâ debebat operari salutem nostram quoad remotionem malorum, quæ nobis erant debita, ita Resurrectione suâ debebat operari salutem nostram quoad consecutionem bonorum, quæ nobis erant indebita. Neque dicas etiam bona Christum nobis patiendi meruisse, quia, etsi patiendi meruit, uti certum est, non idcirco patiendi dedit ijs frui, sed resurgendo. Verum est Christum esse caput, non membra: *Ipse est caput corporis Ecclesia.* Col. 1. v. 19. & ideo Christus ultra tertium diem resurrectionem non distulit, terminum scilicet, qui sufficeret ad demonstrandum, se verè esse mortuum. *Tertia die resurget.* Nos differre necesse est usque ad extremum diem: *In novissimo die de terra surrecturus sum.* Nec immeritò: quia, etsi membra similia sint Capiti quoad naturam, non debent ideo sibi deposcere etiam similitudinem quoad excellentiam. Hinc est, quòd eadem Virtus Verbi, quæ Christum suscitavit, haud dubiè nobis quoque sit redditura vitam. *Qui suscitavit IESUM à mortuis, vivificabit & mortalia corpora vestra.* Rom. 8. v. 11. At in JESU hæc virtus operabatur sine ullius interven- tu propter Unionem Hypostaticam. *Apud te est fons vita.* Pl. 35. & ideo in ipso etiam debebat operari, quam fieri posset, celerimè, nec differre gloriam corporis, quæ illi jam à primo suo ortu erat debita. In nobis

operatur interveniente Christo: *In Christo omnes vivificabuntur.* 1. Cor. 15. v. 22. & ideo tunc primum debet operari, quando ipse JESUS nos er- cabit, ut Judex, è sepulchro, et de corporibus nostris præmium suum particulare, & de eodem die, quæ est extremus, in novissimo die, hæc quæ tardiore, eò lætiore, dum quilibet eorum tantò magis propriâ resurrectio- ne gaudebit, quanto pluribus videri communem. Tu interim lætatur cum Christo, cui contigit omnium, qui surrecturi sunt, esse primum, *Primogenitum ex mortuis:* ut si in omnibus ipse sit Caput, etiam in omnibus re- atur suo super omnes præmium espe- fico. *Ut sit in omnibus ijs præmium tenens.* Coloss. 1. v. 18.

3. Considera, ut resurrectio non fictitia tantum sed vera, necesse est, ut id resurgat, quod cecidit. Ita quantumvis videas Corpus hominis tam pulchrum, tam splendidum, et plenum majestare præ ipso sate, et putes id fortè esse diversum à eo quod paulò antè videbas tam delictum tam destructum, & laceratum in terra. Diversum est in gloria, non est diver- sum in natura. Atque hoc est quod pariter indicare Jobus voluit, cum in- junxit: *& rursum circumdabo pellis meam.* Quippe cum pellis sua adeo co- set putrida ob plagas, quæ eam illi consumperant, volebat intelligi, quòd sibi reddendam sed novâ specie, hoc est, qualis erat in primo honore- tali, integram, & illam. Et hæc reddenda erat etiam pellis ipsa, quæ

est quasi merum corporis tegumentum, quanto magis caro, viscera, humores, ossa, nervi, fibrae, quibus partibus magis constituitur? Ita est, anima, dum in corpus eo die omnes suas vires transfundit, illud reddet agile, splendidum, subtile, & in corruptibile; sed ideo non faciet naturam diversam, solum faciet diversum in gloria: *Seminatur in ignobilitate, surget in gloria.* 1. Cor. 15. v. 43. Quod si verosimillimum est, quanto peius propter Deum habitum est corpus, cum caderet; tanto gloriosius deinde futurum, cum resurget, o quam parum oportet moveri ejus presentibus ruinis. Eant sane carnes tuæ in frustra, si tantum Deus à te exigat, vel certe manu propria tractentur malè, & castigentur. quanto similior eris Christo in patiando, tanto deinde eris similior in gloria. *Si enim complantati facti sumus similitudini mortis ejus; simul & resurrectionis erimus.* Rom. 6.

4. Considera, quantumvis ejusmodi gloria tanta futura sit, non ideo gaudendum tibi, quod ejus causam restituendum sit corpus: gaudendum potius, quod vi illius oculi tui consecuturi sint Beatitudinem suam propriam, eamque summam, qualis erit videre JESUM, & eo satiari, ac delectari. Non possunt illi unquam assurgere ad videndum Deum in natura sua sublimissima, simplicissimaque, & ideo eum videbunt, qualis est in carne assumpta. Id verò nonne maximum est? imò hoc

ipsum est, quod hoc loco voluit Job speciatim exprimere, cum dixit: *Et in carne mea videbo Deum meum, hoc est, Iudicem meum* (prout hic habetur ex radice hujus nominis *Deus*) *quem visurus sum ego ipse; & oculi mei conspiciuntur sunt, & non alius, hoc est, non alius à me.* Non gaudebat ille resurrectione suâ futurâ, quod in ea cerneret reflouescere corpus suum ad eò vulneribus conscissum. Ideo gaudebat, quod in eo statu posset indulgere affectibus, admirandi Christum, adorandi, plaudendi, jubilandi, unde tot modis hoc ipsum repetit. Enimverò an non videtur hæc cogitatio afferre gaudium immensum? tu, tu ipse hisce oculis, quos nunc fronti infixos geris, videbis per omnem aternitatem JESUM, qui vel semel & obiter tantum visus tot sanctos fecit admiratione attonitos. & his ipsis oculis dignaris adhuc videre terram hujus quisquilias? serva eos usui meliori, & dic, hoc esse desiderium tuum videre JESUM, imò hanc esse spem tuam. *Reposita est hæc spes mea in sinu meo.* Nosti sinum esse scrinium, in quo conduntur omnium cogitationum gratiora cimelia: hanc conde; & cum vitæ hujus mala te affligunt, illa utere pro solatio, & dic intus, illa mala cuncta nihil esse respectu honorum, quæ per ea consequeris. *Non sunt condigne passionibus hujus temporis ad futuram gloriam, que revelabitur in nobis.*

Rom. 8. v. 19.

Ascen-